

fastsættes til at svare til Halvdelen af den af Medlemmerne selv indbetalte Præmie; (hertil sigter Ændringsforslagene under Nr. 4 og 6). Dette vil — set i Forhold til de Tilskud, der er ydede i de senere Aar — betyde en ikke uvæsentlig Formindskelse, men den i den hidtil gældende Lov fastsatte Sum vil dog være langt mere end fordoblet.

Loven af 1907 berettiger Medlemmernes Opholds- eller Forsørgelseskommune til, uden Samtykke af højere Myndighed, at yde et Tilskud, svarende til en Sjettedel af den samlede Præmie; dette foreslaas af regnskabsmæssige Hensyn forandret saaledes, at Tilskuddet kommer til at svare til en Trediedel af den af Medlemmerne selv indbetalte Præmie (Ændringsforslag Nr. 7).

Ved Ændringsforslaget Nr. 8 indføres den Bestemmelse, at ved Fordelingen til Kasserne af Kommunens Tilskud vil de Kasser, der henlægger en af Indenrigsministeren nærmere fastsat Brøkdel til Reservefonden, faa den fulde Sjettedel af Kommunetilskuddet. Dette Ændringsforslag er foruden af Sandbæk ikke tiltraadt af Laust Jensen og N. C. Jensen, der nærmere vil udtale sig derom ved Lovforslagets 2den Behandling.

Ændringsforslaget Nr. 1 til § 5 gaar ud paa at slette Stykkerne 2 til 6 (inkl.), hvori Begrebet „ubemidlet“ er fastslaaet indenfor nærmere angivne Indtægtsgrænser. Da Kasserne vil have større Vanskelighed ved at bestaa, hvis de fortrinvis skal have deres Medlemmer blandt de mindst lønnede Arbejdere, der hyppigst er udsatte for Arbejdsløshed, nærer Udvalget den Opfattelse, at det vil styrke Kassernes Eksistensmulighed, naar Arbejdere, der er naaet frem til højere Løn, bliver staaende som Medlemmer af Kasserne paa samme Maade som hidtil. Nærmere Forklaring af, hvad der forstaas ved Lønarbejder, gives i nævnte Ændringsforslag. Nr. 3 er sammenhængende hermed.

Ændringsforslagene under Nr. 2 og 5 er stillede af et enkelt Medlem af Ud-

valget (Sandbæk), der har forbeholdt sig nærmere at begrunde disse.

De under Nr. 9, 13, 18, 19, 25 og 26 stillede Ændringsforslag er nærmest af formel Natur.

Ændringsforslag Nr. 10 til § 11, 5te Stykke, gaar ud paa, at naar en Arbejder ved midlertidigt Arbejde opnaar højere Løn end den for ham selv eller Faget gældende, kan det i Kassens Vedtægt bestemmes, at Understøttelsen inddrages for et større Antal Dage end det, hvori han har haft Arbejde.

Efter Ændringsforslag Nr. 11 til § 11, 7de Stykke, skal Tilladelsen til at indgaa gensidige Overenskomster, ogsaa med udenlandske Foreninger, ikke være indskrænket til blot at gælde Rejsehjælp, men omfatte alle Arter af Understøttelser, saa meget mere som disse Overenskomster er til størst Fordel for danske Kasser.

Ændringsforslagene Nr. 14—17 giver navnlig nærmere Regler for Lærlinges og unge Fabrikarbejders Optagelse i Kasserne.

Nr. 20 tager Sigte paa ikke at lægge Hindring i Vejen for, at en Arbejder, der mener at have Mulighed for at skaffe sig Arbejde andetsteds, kommer til at rejse hurtigst muligt.

Da der ofte er fremkommet Klager over, at Arbejderne i Sæsonfagene lægger for stort Beslag paa Arbejdsløshedskasserne og derved paa det offentliges Tilskud, foreslaas det ved Ændringsforslag Nr. 21 udtrykkeligt fastslaaet, at Indenrigsministeren skal fastsætte enten en længere Karenstid i disse Fag, eller at Understøttelsen paa visse, nærmere bestemte Tider af Aaret helt skal bortfalde.

Hvor Forhold i Faget bevirker hyppige, kortvarige Arbejdsperioder for en Del Arbejdere, kan det bestemmes, at Karenstiden helt eller delvis bortfalder (Ændringsforslag Nr. 22).

Ændringsforslag Nr. 23 til § 13, Punkt 7, som omhandler Forholdet mellem Arbejdsløshedskasserne og eventuelt oprettede kommunale Arbejdsanvisningskontorer, søger at fjerne en Bestemmelse, der kan mistydes.